

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τὸν κύριον Νικήταν Κάλλαν.

Ἐδόθη κατὰ συν γράφῃ τῆς Λογιστικῆς ὑπ' ἀριθ. 289, δι' ἧς σὲ γράφει πρὸς τὴν Ἀναθεωρητικὴν χρεω-
στοῦντα μὲν εἰς τὸ ἔθνος γρόσια 3300 : 10, ὑποκείμενον
δὲ νὰ δώτῃς λόγον διὰ γρόσια 2800.

Προσκαλεῖσαι λοιπὸν νὰ παρευθιῇς ὅσον τάχιστα,
ἵνα ἀκούσας τὴν κατὰ σοῦ ἐκτεθησομένην κατηγορίαν
ἀπολογηθῇς.

Σοὶ ἐγκλείεται δὲ ὁ § 6' τῆς διατάξεως τῆς Ἐπι-
τροπῆς ταύτης, κατὰ τὸν ὁποῖον σοὶ δίδεται προθε-
σμία ἡμερῶν δέκα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1827.

Ἀναστάσιος Ἐλαιῶν. Ἀλέξιος Λουκόπουλος.

Σταμάτιος Δάρας. Δημήτριος Γ. Κριεμάδης.

Γεώρ. Λιανοσταφίδας. Γ. Πλέσος.

Ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Λουκάς.

Ἐξ Αἰγίνης, 20 Δεκεμβρίου.

Ἀξιωματικαὶ Εἰδήσεις.

Ἐκ τοῦ Ἀρχιστρατηγεῖου Καραδοστάσι κατὰ τὸ ἀκρω-
τήριον Πάπα, τῇ 15 Νοεμβρίου 1827.

Πρὸς τὴν Σ. Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος.

Κύριοι.

Εἰς τὴν ὑστερινήν μου ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν σὰς ἔγρα-
ψα ἀπὸ Νεζερά, σὰς εἰδοποίησα τὰς ὁποίας ἔκαμα προ-
καταρκτικὰς διατάξεις, διὰ νὰ μεταβῶ μ' ἐν σῶμα στρα-
τευμάτων κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Ἐχὺ ἤδη τὴν τιμὴν
νὰ σὰς ἀναγγείλω ὅτι ἐνδύωμεν εἰς τὸ παράλιον μετὰ
μακρὰν καὶ ἐπίπονον ὁδὸν, καταπολεμούμενοι ἀπὸ
τὴν ἑλλειψιν τῶν τροφῶν καὶ τὴν ἀδιάκοπον βροχὴν. Εἰδο-
ποιηθεὶς καθ' ὁδὸν τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ἀχμέτ πασά ἀπὸ Νε-
όκαστρον εἰς Γαστούνην μὲ 5 - 6 χιλιάδας Τούρκων, ἔ-
χοντος ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἵππεῖς, ἐκινήθημεν εἰς τὸν ὅσον ὥς-
τε νὰ μὴ μάθῃ τὸν σκοπὸν μας, καὶ διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῶμεν
μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν εἰς Πάτρας Τούρκων ὄντων 3 - 4
χιλιάδων, ἐξ ὧν 300 - 400 ἦσαν ἵππεῖς. Ἔως ὅτου λοιπὸν
ὁ Ἀχμέτ πασά διέβη ἀπὸ Γαστούνης εἰς Ἀλιτσελεπὴν,
ἐγὼ ἤμην τοποθετημένος κατὰ τὸ Σανταμίρι, ὅτε τῇ ἐπαύ-

ριον, ἀφοῦ οὗτος ἀπέρασεν εἰς Παλιαχαγιάν, ἐγὼ μετέβην
μὲ τὰ διωρισμένα νὰ ἐπιβιβασθῶσι στρατεύματα εἰς μο-
ναστήρι Φιλοκάλε καὶ τὰ περίξ χωρία καθ' ὅλον τοῦτο τὸ
διάστημα ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔλαβε κάμμιαν εἰδήσιν περὶ τῶν
κινήματων μας ἕνεκα τῆς μεγάλης κακοκαιρίας, ἀλλ' ἐνέ-
μιζεν ὅτι εἴμεθα ἀκόμῃ εἰς τὰ Νεζερά. Τῇ ἐπαύριον τῇ
15, σήμερον δηλ. πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐχθρὸς διεπέρασε
μὲ τὸν μεγάλον ἵππικόν του τὸν ποταμὸν τῆς Καμενίτσας,
ἀπεφάτισα νὰ διαβῶ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν πεδιάδα τῶν
Πατρῶν, καθ' ὃν καιρὸν ὁ ἐχθρὸς διευθυνόμενος εἰς τὴν πό-
λιν τῶν ἡγνῶν τὰ γινόμενα ὀπισθεν τοῦ ὅθεν συγκεντρώ-
σας τὰς δυνάμεις μας, ὅσαι ἦτο διωρισμένα νὰ μὴ ἀκε-
λουθήσουν πέραν τῆς θαλάττης, ἐκινήθημεν μετ' αὐτῶν δρο-
μαίως καθ' ὅσον ὁ τόπος μας ἐσυγχώρει οἱ στρατιῶται
ἔμβαινον ἕως τὸν λαιμὸν συχνάκις, διαβαίνοντες τοὺς πο-
ταμούς καὶ τοὺς βάλτους, οἱ ὁποῖοι κατακλύζον τὴν πε-
διάδα ἐκείνην ἐν ὥρᾳ χειμῶνος φθάσαντες πέραν τοῦ χω-
ρίου, Ἀποστόλους, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν ἀπὸ Γα-
στούνης εἰς Πάτρας, ἐγυρρίσαμεν ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν ἀλό-
γων, (ἐπεὶ δὴ διεκρίνοντο εὐκόλως, διότι ἦτο πολ-
λὴ λάτση, καὶ ὁ ἐχθρὸς στρατὸς εἶχε διαβῆ πρὸ ὀλί-
γου), πόσον πολυάριθμον ἵππικόν εἶχεν ὁ πασάς. Ἐνῶ διε-
βαίναμεν ἀπὸ τὴν πεδιάδα πρὸς τὸ ἀκρωτήριον, τὰ ἐπαρ-
χιακὰ στρατεύματα συγκεείμενα ἀπὸ μέρος τῶν τῆς Γα-
στούνης, Κλαδρύτων καὶ Πατρῶν, ὀδηγούμενα παρὰ τοῦ
στρατηγοῦ Β. Πετιμεζᾶ, ἔμενον κατέχοντα τὰς περὶ τοὺς
πρόποδας τοῦ Σανταμεριοῦ θέσεις, ὥστε ὁ ἐχθρὸς διὰ
ὑπὸ πτεῦτό κανὲν κατὰ τὴν πεδιάδα κίνημα. Περὶ τὴν δύσιν
τοῦ ἡλίου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ὀχυρὰν θέσιν Καραδοστάσι,
κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Πάπα, ὁμοῦ μὲ τὸ ὀλίγον πυροβολι-
κόν μας χωρὶς νὰ πάθωμεν τίποτε, ἀλλὰ διαβαίνοντες
τὴν πεδιάδα ἐξωγήταμεν μάλιστα τινὰς ἐκ τῶν ἐχθρῶν.
Εὐρήκαμεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν καπετὰν Ἀστιγῆ μὲ τὸ
ἀγμοκίνητον, καὶ τινὰ ἄλλα δι' ἐπιβίβασιν πλοῖα, περὶ ὧν
εἶχα ὁμιλήσει μετ' αὐτοῦ, καθ' ὃν ἔτι καιρὸν ἦτον εἰς
τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.

Ἐπανερχομένου τοῦ Ἀχμέτ πασά ἀπὸ Μοθωκόρωνα ἐ-
πληρώθη κατὰ τὴν Ἀγουλινίτσαν παρὰ τῶν ἐκείσε ἡμετέρων
ὁ Δελίμπασης καιρίαν πληγὴν.

Ὁ Ἀρχιστρατήγος

Ρ. Γκούτζης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκ τοῦ Ἀρχιστρατηγείου Δραγαμέστου, τῇ 19 Νοεμβρίου 1827.

Πρὸς τὴν Σ. Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος.

Κύριοι.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναλάβω τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν ὅσων ἡμεῖς ἐκοινοποιήσα κινήματων μου διὰ τῆς ἀπὸ Καραδυστάσι ἀφορᾶς μου, διὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὰ μέχρι σήμερον. Εὐχάριςτος λοιπὸν σᾶς εἰδοποιῶ ἤδη ὅτι, ἀφοῦ ἐπεβίβασα τὸ σῶμα τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου στρατευμάτων ἐπὶ τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια μ' εἶχεν ἐτοιμάσει ἐπὶ τοῦτο ὁ καπετὰν Ὀστιγῆς, ἀνεχώρησεν τὴν 16 τούτου, ἐφθάσεν μετὰ 36 ὥρων διαπλῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Δραγαμέστου, τὰ στρατεύματα κατέβησαν εἰς τὴν στερεάν, χωρὶς νὰ ἀπαντήσωμεν καμμίαν ἀντίστασιν, κατέλαβον εὐθὺς τὴν πόλιν τοῦ Δραγαμέστου, τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἡλίου [Ἰεσὶν δυνατῇ] καὶ τὰς ἄλλας γειτονικὰς Ἰεσεῖς, ὅσας ἔκρινα ἀρμυδίας διὰ τὸ ἐπιχειρήμα μας· οἱ κατὰ τὸ Δραγαμέστον Τούρκοι ἔφυγον εὐθὺς, ὡς ἔμαθον τὴν καταδυσίν μας, εὐθὺς μάλιστα ὡς ἀρχίσαντες νὰ ἐβγαίνωμεν εἰς τὴν στερεάν. Ἐν τούτῳ ἡ δευτέρα μοῖρα τῶν στρατευμάτων ἔμενε κατὰ τὸ ἀκρωτήριο Πάπα, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μπότσαρη, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἀρκετὰ πλοῖα εἰς μετακόμισιν ὅλου τοῦ στρατοῦ. Τὰ πλοῖα ἐστάλησαν εὐθὺς διὰ τὸ ἀκρωτήριο Πάπα, καθότι ὁ καπετὰν Ἀστιγῆς μᾶς προσφέρει ὅλην τὴν δυνατὴν εἰς αὐτὸν ἐν κοιλίαν, εἰς τὴν ταχιστὴν ἐκπεραίωσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἔργου.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος

Ρ. Τσοῦρτς.

Ἐξ ἑτέρας ἀναφορᾶς τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἀπὸ 24 Νοεμβρίου ἐκ Δραγαμέστου πληροφоруμένα ἀξιωματικῶς, περὶ τῆς ἐκεῖ μεταβάσεως καὶ τῆς δευτέρας μοίρας τοῦ στρατεύματος τῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Κ. Βότσαρη, καὶ ὅτι ἀνεμένετο ἐν τάχει καὶ τὸ ἱππικόν. Ὁ καπετὰν Ἀστιγῆς μὲ τὴν Κ ρεζιάν συνήργησε κατὰ πολλὰ εἰς τὴν ἐνκόλυνσιν καὶ ταχείαν ἐκπεραίωσιν τῶν στρατιωτικῶν κινήματων τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Ὅλα τὰ ἀποσπᾶντα στρατεύματα κινῶνται ἀπὸ πνεῦμα πατριωτισμοῦ καὶ μᾶς ὑπόσχονται λαμπροτάτας ἐλπίδας τῆς ἀνελευθέρωσιν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐξέδωκε τὰς ἐξῆς προκηρύξεις.

Ἐκ τοῦ Ἀρχιστρατηγείου Δραγαμέστου, τῇ 24 Νοεμβρίου 1827.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀπλαρχηγούς τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον Δυτικεσέλλαδιτῶν σαρμάτων.

Κατ' ἐπανάληψιν τῶν ὁποίων σᾶς ἔστειλα ἀπὸ Πελοπόννησον διαταγῶν, σᾶς διατάττω διὰ τῆς παρούσης νὰ παραλάβετε ἕκαστος τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας, καὶ νὰ μεταβῆτε ὅσοι τάχιστα εἰς τὸ Ἀρχιστρατηγεῖον. Θέλετε διευθυνηθῆ εἰς ὅποιον μέρος τῶν δυτικῶν παρῶν τῆς Πελοποννήσου κρίνετε ἀρμυδιώτερον εἴτε εἰς Γλαρέντσαν, εἴτε κατὰ τὸ ἀκρωτήριο Πάπα, κακεῖθεν θέλετε μοι ἀναφέρει τὸ φθάσιμόν σας, διὰ νὰ σᾶς προμηθεύσω

τὰ ἀναγκαῖα εἰς μεταβίβασιν πλοῖα. Ἡ κατὰ τὴν πατρίδα σας ἐκστράτεία ἐπεραιώθη εὐτυχέστατα χάριτι Θεοῦ. Ἀπὸ τὴν μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου σύμπραξιν ὑμῶν καὶ τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν σας, ἀναμένεται καὶ ἡ κατ' εὐχὴν αὐτῆς ἐκδασίς. Τρέξατε λοιπὸν χωρὶς νὰ ἀναβάλετε μηδὲ στιγμὴν, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς εἶναι πολὺτιμος.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος

Ρ. Τσοῦρτς.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς πολεμικοὺς καὶ λοιποὺς Ἕλληνας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

Αἱ τωριναὶ τῆς πατρίδος σας περιστάσεις, χάρις εἰς τὴν Θεῖαν πρόνοιαν, εἰν αἱ καλῆτεραι παρ' ἄλλοτε ποτε· ὅθεν ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους κρέματα ἢ νὰ ἐλευθερωθῆτε, ἢ νὰ μείετε σκλάβοι τῶν Τούρκων μετὰ γάλην ἀτιμίαν. Τρέξατε λοιπὸν νὰ φανῆτε ἄξιοι τῆς ἐνδόξου ἐλευθερίας, τὴν ὁποῖαν τόσοι ἄνδρες καὶ ἐνάρετοι συμπατριῶταί σας ἠγόρασαν μετὰ τὸ αἱμάτων τὰ συμβάντα ἕως τῶρα πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ σᾶς ἔγειαν πλέον γνωστά. Δράξατε τὰ ὅπλα καὶ τρέξατε νὰ πιάσετε τὰς Ἰεσεῖς ἐκεῖνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐμπόρειε νὰ προφυλάξετε τοὺς τόπους σας, τὰ πρᾶγματά σας, ὑποστατικά καὶ ζωντανά σας, καὶ ἔσεσθε βέβαιοι ὅτι θέλω σᾶς βοηθήσει μ' ὅλους τοὺς τρόπους νὰ κερδίσετε τὴν ἐλευθερίαν σας. Μὴ χάνετε τὴν καλὴν ταύτην ἐνκαιρίαν, μὴν ὑποφέρετε νὰ εἰσθε δοῦλοι εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔπρεπε νὰ τὸν ἐξουσιάζετε μόνι σας· δράξατε λοιπὸν ὅσον τὸ γρηγορώτερον τὰ ὅπλα. Διακηρύττω πρὸς πάντας, ὅτι λησμονῶ ὅλα τ' ἀπερασμένα, ἀναγνωρίζω ὡς πατριώτας ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἐνωθῶν εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν μετὰ τὰς σημαίας τῆς πατρίδος, θέλω προστατεύσει καὶ προφυλάξει τὰ ὑπάρχοντα ὅλων, δὲν θέλω συγχωρῆσαι εἰς κανένα νὰ ἀρπάσῃ τὸ παραμικρὸν, εἰτὸς ἐκείνων [ἀνθ' αὐτῶν τοιοῦτοι διεστραμένοι, ὅσοι μένουν μετὰ τὸν ἐχθρὸν ὑστερα ἀπὸ αὐτὴν τὴν προκήρυξιν. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν σᾶς συσταίνω τοὺς Ἀλβανίτας, ὅσοι πιασθεὺν αἰχμαλώτοι, νὰ τοὺς μεταχειρισθῆτε μ' ὅλην τὴν φιλάνθρωπίαν· θέλει λαμβάνει ἀρκετὴν ἀμοιβὴν ἐκεῖνος, ὅπου φυλάττει τὴν ζωὴν τῶν αἰχμαλώτων. Εἰς τὰ ὅπλα λοιπὸν, ποιεῖσθαι Ἕλληνες, ὅσοι κατοικεῖτε εἰς τὰ ὠραία ταῦτα μέρη, αὐτοὶ οἱ τόποι εἰν ἰδιοκίσας, εἰς τὸ χεῖριστάς εἶναι, ἀποφασιστετε ἅπαντες νὰ τρώτε τὸ πικρὸ ψωμὶ τῆς σκλαβίας, θρηγόμενον μετὰ τὰ δάκρυά σας, ἢ ἂν πρὶν νὰ ἀπυλαμβανετε μ' ἀφροσύνην τὰ καλά τῆς ἐλευθερίας.

Ἐκ τοῦ Ἀρχιστρατηγείου Δραγαμέστου

τῇ 26 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος

Ρ. Τσοῦρτς.

Μ' ὅλας τὰς δυστυχίας, τὰς ἐπείας ἀλλεπαλλήλως δοκιμάζουν οἱ κάτοικοι τῶν περὶ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια ἐπαρχιῶν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ διαμένοντα ἐχθρικά στρατεύματα, εἴη θανατῶν, εἴη ὅχι μόνον δὲν ἀποκινῶνται, ἀλλὰ καὶ μηχανεύονται καθεκαστὴν πῶς νὰ ἔλα-

πτουν τοὺς ἐχθρούς. Αἱ ἑνδραὶ, τὰς ὁποίας κάμνουν αὐτῶν εἶναι τόσων συχναί, ὅσων καὶ εὐτυχεῖς. Κάν-
ν στρατιωτικὸν ἐχθρικὸν σῶμα δὲν δύναται νὰ στρατο-
πεδεύσῃ ἔξωθεν τῶν φρουρίων, ἢ νὰ κάμῃ ἀφόρμησιν,
ὥρὶς νὰ δοκιμάσῃ κάμμιαν μικρὰν ἢ μεγάλην ζημίαν.
Καθ' ἣν ἡμέραν ἐγίγνετο ἡ ἐν Νεοκάστρῳ καταστροφὴ τῶν
ἐχθρικῶν στόλων, τριάκοντα Μοθωναῖοι Ἕλληνες εὕρισκοντο
ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐνεδρεύοντες κατὰ τὸ σῆμα τοὺς
ἐχθρούς. Οἱ ἔξωθεν τοῦ φρουρίου στρατοπεδευμένοι ἐχ-
θροὶ βλέποντες τὸ αἰφνιδικὸν τοῦτο δυστύχημά των ὥρ-
ησαν νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸ φρούριον· οἱ δὲ ἡμέτεροι,
αἱτοὶ ὀλίγοι, κατέλαβον τὸν δρόμον, ὅθεν ἔμελλον νὰ
διαβῶσι, καὶ ἐπιπεσόντες ἐξαίφνης κατὰ τῶν ἐχθρῶν,
ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ ἐξώγησαν καὶ 53. Τὰ ἴσα
ἔκαμαν καὶ ἄλλοι Μοθωναῖοι Ἕλληνες φυλάττοντες εἰς
ἄλλην θέσιν λεγομένην, Κούρπει, οἵτινες πλείότεροι ὄν-
τες τὸν ἀριθμὸν ἐφόνευσαν πλείότερους καὶ ἡχημαλώτ-
ισαν 180. Περί τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου ὀλίγοι τινὲς
συνεκρότησαν δύο μάχας μὲ ἐν μικρὸν ἐχθρικὸν σῶμα,
τοῦ ὁποίου ἀρχηγὸς ἦτο κάποιος Δερέμπης, καὶ τὸ
μὲν πρῶτον ἐφόνευσαν οἱ ἡμέτεροι ἐνέα ἐκ τῶν ἐχθρῶν
καὶ ἡχημαλώτισαν πέντε, τὸ δὲ δευτέρον ἐφόνευσαν τὸν
ἀρχηγὸν τοῦ Τσερκικοῦ τάγματος μὲ ἑτέρους ὀκτώ.
Πάλιν κατὰ τὴν 9 τοῦ Νοεμβρίου ἐνεδρεύσαντες κατὰ
τῶν εἰς λεηλασίαν ἐξορμούντων ἐχθρῶν, ἐφόνευσαν δέκα
ἰππεῖς ἐξ αὐτῶν καὶ ἡχημαλώτισαν καὶ ἕνα. Ἀπὸ τῶν
αἰχημαλώτων τούτων ἔμαθον ὅτι ὁ Ἰσραήμης ὁλονὲν ἐπι-
σκεύαζε τὰ ἐκ τῆς ναυμαχίας περισωθέντα πλοῖά του, ὅτι
εἶχε στείλει εἰς Πάτρας τὸν Δελὶ Ἀχμέτ παταγὴν διὰ
νὰ φέρῃ ἐκεῖθεν ὅλους τοὺς ἰδικίους του· ὅτι εἶχε δι-
κηρύξει εἰς Μοθώνην καὶ Κορώνην, ὅσοι θέλουσι νὰ συνα-
ναχωρήσωσι μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον, νὰ ἐτοιμο-
σθῶσι· ὅτι ἀπὸ Κορώνης ἀνεχώρησεν εἰς Νεοκάστρον ὅλον
τὸ στρατιωτικὸν πλὴν τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν Ἀῤῥαβίων,
οἵτινες δὲν εὐχαριστοῦντο νὰ ὑπάγωσιν εἰς Αἴγυπτον.
Καὶ οἱ ἐν Πάτραις δὲ εὕρισκόμενοι ἐχθροὶ, πλὴν τῶν
ἐντοπίων, ἀνεχώρησαν πρὸ καιροῦ ὅλοι μετὰ τοῦ Δελὶ
Ἀχμέτ πασα εἰς Νεοκάστρον.

Ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ διευθύνεται παρὰ τοῦ κυρίου Π. Μαυ-
ρομιχάλη πρὸς τὸν ἐξουχάτατον ἡμῶν Κυβερνήτην.

Πρὸς τὸν ἐξουχάτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κύριον
Ἰωάννην κήμητα Κατωδιστριαν.

Ἐξουχάτατε.

Καὶ προαδόντως σᾶς ἔγραψα, ἀποκεινόμενος εἰς τὴν
πρὸς με ἐξέχον ἐπιστολήν σας, ἐκπορεύσας ἐν Δευτέρῳ
τῆς 9 [31] Ὀκτωβρίου φλεγόμενος δὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας νὰ νὰ σᾶ ἴδω μιαν ὥραν προηγήτερα ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι ἀναλαβόντα τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς, καὶ
βλέπων ὅτι τοῦτο ἐστὶ δυνατόν νὰ γένη τόσον ταχέως,
παρηγοῦμαι εἰς μετὰ νὰ σᾶς γράψω συνεχῶς, καὶ
νὰ ὀξιοῦμαι ἐνίοτε ἀπαντᾶν εἰς σας μετὰ ἐκείνης τῆς
στιγμῆς, ἀγαθῆς εὐχῆς καὶ ὅλας ἐπειδὴ αὕτη διέλει γενεῇ
ἀναμφιδόλως ἀρχὴ τῆς σωδύσεως τῶν ἵσα δεινὰ συμβάντα

συντροφεύονται ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν καὶ πόλεμον ἐκά-
στου ἔθνους, τὰ ὁποῖα, ἀν καὶ τὰ βλέπω τις συνεχῶς εἰς
τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, δὲν ἐντυπώνεται ὅπως ζωηρῶς
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, εἰρήν ὅταν ἐμῇ εἰς τὸ στάδιον ἐπανα-
στάσεώς τινος καὶ πολέμου, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελεν εἶσθαι
βέβαια ὀλιγώτερα καὶ μικροτέρας βαρύτητος, ἀν δὲν εἰσ-
εχῶρει εἰς τὰς ψυχὰς τινῶν ἡ ποιητὰ καὶ ζηλότυπος ἐπι-
θυμία τοῦ νὰ ἀδικήσωσι, κημίσωσι, καὶ ἀφανίσωσι διό-
λου ἐκείνους, ἀνεν τῆς δραστηρίου κινήσεως τῶν ἀπαισίων
δὲν ἠδύνατό ποτε νὰ λάβῃ ἀρχὴν μηδεμίαν ἢ ἐθνικὴν τῶν
ἐπανάστασις καὶ πόλεμος.

Ἐξουχάτατε! λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἐκφρασθῶ εἰ-
λικρινῶς καὶ τὰ ἐπόμενα, τὰ ὁποῖα, παρηκάλω, νὰ δεχθῆτε
εὐμένως, δίδοντες καὶ εἰς αὐτὰ πίστιν ἐντελεστέστην ταῦ-
τα δὲ εἶναι: πρῶτον ἀφιερόμαι ἐκ νέου καθ' ὅλην τὴν ἑκ-
τασιν μετ' ὅλης μου τῆς οἰκογενείας καὶ σχετικῶν εἰς
τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ ἔθνους, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς
διατάγας καὶ ἀποφάσεις τῆς ὑμετέρας ἐξουχότητος· δεύ-
τερον σᾶς ὑπόσχομαι μετὰ τῶν αὐτῶν ἐδικῶν μου, νὰ
χύσωμεν καὶ τὴν ὑστέραν τοῦ αἵματός μας ράνιδα ὑπὲρ
τῶν αὐτῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τῆς ὑμετέρας ἐξου-
χότητος· καὶ τρίτον, εἰς καὶ καεῖς γνήσιος υἱὸς μου,
ἢ ἀδελφὸς ἤθελεν ὑποπέσει κατὰ δυστυχίαν εἰς εὐθύνην,
σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι καὶ τότε θέλω ἐκτελέσει προθύμως
καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τὰς κατὰ τούτων ἀποφάσεις
σας καὶ διατάγματα, θάσιν ἔχοντα τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ἐξουχάτατε! τὰ αἰσθήματά μου ταῦτα δὲν εἶναι τῶρινά,
ἀλλ' ἀπὸ ἀρχῆς ἢ περιστάσις ὅμως τῆς παρούσης ἠθικῆς
καταστάσεως τοῦ ἔθνους, προερχομένης κυριωτέρως ἀπὸ τὰ
συντροφεύοντα ἐκάστην ἐθνικὴν ἐπανάστασιν, μὲ ἔκαμε
νὰ ἀδυνατῶ πολλάκις, ὥς καὶ ὅλοι οἱ ὅμοιοί μου, εἰς τὸ νὰ
γίνωνται πάντοτε τὰ καλά.

Τέλος εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας, ἵνα εὐδωθῆτε εἰς τὸ
Ἑλληνικὸν ἔδαφος, καθ' οὓς τρόπους ἀπαιτεῖ ἢ εἰς ὅλην
τὴν Εὐρώπην μεγάλη καὶ ἀξιοζήλευτος τοῦ ἐξέχου ὑπο-
κειμένου σας ὑπόληψις καὶ ἐπιρροία, πρὸς εὐχαρίστη-
σιν καὶ χαρὰν μεγίστην τοῦ ἔθνους ὅλου.

Μένω μὲ ὅλον τὸ ἀνῆκεν σῶμας

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1827.

Τῶν ὑμετέρων διαταγῶν εὐπειθέστατος πολίτης

Π. Μαυρομιχάλης.

Ἡ εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος ἀφοσίωσις καὶ ἡ
προθυμία καὶ εὐλικρινὴς ὑποταγὴ εἰς τὴν καθεστῶσαν
Κυβερνήσιν εἶναι τὰ πρῶτιστά τῶν καὶ ἱερώτερων χρέων
ἐκάστου χρηστοῦ πολίτου. Οἱ νόμοι τῆς πατρίδος κατὰ δυσ-
τυχίαν πάντοτε ἠθετηθήσαν, καὶ ποτὲ ἡ Κυβερνήσις μέ-
χρι τοῦδε δὲν ἔλαβε τὴν πρέπουσαν συνέργειαν καὶ ἐν-
πειθειαν τῶν ἰσχυρῶν καὶ διὰ τοῦτο ἀκόμη εὕρισκί-
θα πολιτικῶς εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Ὅλον τὸ ἔθνος
τέλος πάντων ἠσθάνη τὴν ἀνάγκην μονιμωτέρας Κυβε-
ρνήσεως, καὶ τοῦ νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτῇ εἰς ἕνα μόνον,
ἄξιον νὰ φέρῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐνομίας εἰς τὴν τάλα-
ραν πατρίδα· καὶ ἡ ἐν Τριεξῇ Γ. Ῥωσσοῦλένσις διὰ
τοῦτο καὶ μόνον θέλει μείναι ἀξιωματικὸς εἰς τὴν

ιστορίαν μας, ὅτι ἡδυνήθη νὰ στρέψῃ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τὰ πράγματα, διὰ τε τῆς καθιερώσεως τῆς ἐνότῃ-
τος τοῦ νομοτελεστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν ὑποκειμένου,
τὸ ὁποῖον διὰ τὰ μεγάλα πολιτικὰ προτερήματα καὶ
τὰς πατριωτικὰς ἀρετὰς ἀπολαμβάνει τὴν ὑπόληψιν ὅλης
τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν
ἐμπιστοσύνην ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν συμπατριωτῶν. Καὶ
δὲν ἀμφισβῶμεν ὅτι ὅχι μόνον ὁ κύριος Π. Μαρομ-
χάλης, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ προὔ-
χοντες τοῦ ἔθνους θέλουν ἀφοσιωθῆ εἰς τοὺς νόμους τῆς πα-
τριδος καὶ εἰς τὸν Κυβερνήτην, καὶ θέλουν ἐνώτει τὰς δυνά-
μεις των, διὰ νὰ συνεργήσωσιν ὑπὸ τὴν συνετὴν ὁδηγίαν
ἐκείνου εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ ἡ Ἑλ-
λάς ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς πολυαρχίας καὶ ν' ἀποκαταστα-
θῇ ἡ εὐνομία.

Εἰδοποιήσεις.

Δὲν εἶναι κάμμία ἀμφισβῶν ὅτι τὸ δραστηριώτερον
μέσον ἀπὸ τὰ συντελοῦντα ὅχι μόνον εἰς τὴν πολιτι-
κὴν ἀναγέννησιν ἑνὸς ἔθνους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπόκτη-
σιν τῆς εὐδαιμονίας του, εἶναι ὁ φωτισμός· τοιοῦτος φω-
τισμός ὅμως δὲν δύναται νὰ συμβῇ, εἰμὴ ὅταν ἡ παι-
δεῖα διαδοθῇ εἰς τὰ περισσότερα, ἢ, ἂν εἶναι δυνα-
τὸν, εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς πολιτικῆς κοινωνίας κατὰ
τὸ μᾶλλον καὶ ἥλτον· ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ δια-
δοθῇ, ἐὰν δὲν κοινοποιηθῇ; Ἡδὴ δὲ εἶναι ὁμολογού-
μενον ὅτι τοιαύτη κοινοποίησις, παρὰ τὴν σύστασιν
δημοσίων γυμνασίων, δύναται ἀκόμη μεταξὺ τῶν Ἑλ-
λῆνων νὰ γένη μάλιστα καὶ διὰ τῆς κοινῆς ἀναγνώσεως
τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, ὅσων ἡ μελέτη δύ-
ναται ὁπωσούν νὰ φέρῃ ὅχι μόνον τὴν γνῶσιν τῆς θε-
ωρητικῆς λεγομένης φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν εἴτε
τῆς κεφαλῆς τὴν παιδείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀσκησιν τῆς
πρακτικῆς μᾶλλον καὶ τῶν τεχνῶν, εἴτε τὴν στηθικὴν
παιδείαν, καὶ ἀπλῶς τὰς ὁρθὰς εἰς τὸν λαὸν δόξας.
Ὅλοι μας ἄρα πρέπει νὰ σπουδάζωμεν, ὥστε νὰ κα-
τορθωθῇ αὕτη ἡ κοινὴ ἀνάγνωσις. Ἀλλὰ πῶς θέλει γένη
κοινὴ ἡ ἀνάγνωσις τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων εἰς τὸν πο-
λίτην τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν οὗτοι δὲν μεταφραστῶσιν εἰς
ὁμιλουμένην τοῦ γλῶτταν; Πρέπει λοιπὸν οἱ λόγιοι τοῦ
γένους μας ν' ἀσχολῶνται σπουδαίως εἰς τὴν μετάφρα-
σιν τῶν δοκίμων προγόνων συγγραφέων· διότι τοῦτε πρᾶ-
ξαντες καὶ οἱ ἄλλογενεῖς ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας συγγρα-
φεῖς, φωτισμένοι Εὐρωπαῖοι, καὶ ἀδιακόπως ἐπὶ τὸ
μᾶλλον πράττοντες, ἀπὸ τὴν πρὸ ὀλίγων αἰώνων βρ-
βαρότητά των κατήντησαν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν φωτι-
σμοῦ καὶ πολιτισμοῦ, καὶ τὴν ἀκόλουθον τούτων εὐ-
δαιμονίαν ὅχι μικροῦ βαθμοῦ.

Ταῦτα λοιπὸν συλλογιζόμενος, καὶ βλέπων ὅτι ἡ
μετὰ πρῆτοις ἀνάγνωσις τῶν Ἀπομνημονευμά-
των [περιεχόντων ὅλην σχεδὸν τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτι-
κὴν διδασκαλίαν τοῦ θεοῦ Σωκράτους] τοῦ Ξενοφῶν-
τος, τοῦ πλεόν δοκίμου τοῦ χερτοῦ αἰῶνος συγγρα-

φέως ὅχι ὀλιγώτερον διὰ τὸ λεκτικόν του, ἢ διὰ τὸ
πραγματικόν, δύναται ἐπαισθητῶς νὰ προάξῃ τὸν θεωρη-
τικὸν καὶ πρακτικὸν καὶ μηχανικὸν βίον τοῦ πολίτου Ἑλ-
ληνος, Ἀπομνημονευμάτων, περὶ τῶν ὁποίων καὶ ὁ
σεβάσμιος Κοραῆς, ὑπερον ἀπὸ τόσα ἄλλα, ἐτυμζύλευ-
σεν ὁρθῶς καὶ τὰ ἀκολουθεῖ. "Ὅλοι τελευταῖον εἰ πο-
λῖται θέλουν ὠφελῆθαι ἀπὸ τοῦ προγόνου των Σωκρά-
τους τὰ παραγγέλματα, ἢ ἀκούοντες ἀπὸ τῶν καὶ τῶ-
νομα καὶ τὸ πρᾶγμα λογίων τὸ στόμα, ἢ καὶ ἀναγνώ-
σκοντες αὐτὰ [τ' Ἀπομνημονεύματα], ἐάν τις ἀπὸ τού-
τους λογίους χάριση μέγα τοῦτο χάρισμα εἰς τὴν παρίδα του τὴν
μετάφρασιν αὐτῶν εἰς τὴν κοινῶς ὁμιλουμένην γλῶτταν." (*)
Τοιαῦτα, λέγω, ἀναπολῶν εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, ἐπεχει-
ρίσθην τὴν μετάφρασιν τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ
Ξενοφῶντος, καὶ ἤδη ἔφερον εἰς τέλος· ἐπεξεργασθεῖς
ὅχι γυμνὴν τὴν μετάφρασιν, ἀλλ' ἀφ' οὗ προέταξα ὀλίγα
προλεγόμενα, ὅς' ἀναγκαῖα ἔκρινα, ἐπρόσθεσα καὶ με-
ρικὰς σημειώσεις, ὅσας αἱ περιστάσεις μ' ἐτυγχώρησαν
καὶ ἡ ἑλλειψὶς τῶν ἀπαραιτήτων βιβλίων δὲν μ' ἐμπό-
δισεν. Ἡδὴ δὲ εἶμαι ἑτοιμὸς νὰ δημοσιεύω διὰ τοῦ
τύπου.

"Ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλομύτου ὁμογενῶν ἀγαπῶσι
ν' ἀναγνώσκωσιν ἐλευθέρως εἰς τὴν ὁμιλουμένην των γλῶτ-
ταν τὰ σωτήρια παραγγέλματα τοῦ θεοῦ Σωκράτους,
διευθύνοντες πρὸς ἐμὲ ἐγγράφως τὰ ὀνόματα τῆς συ-
δρομῆς των, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου θέλουν
καταχωρισθῇ, θέλουν λάβει τὴν καλοσύνην νὰ στείλωσι
συγχρόνως καὶ τὴν τιμὴν κάθε σώματος, διὰ νὰ εὐ-
κολύνωμεν τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα τῆς τυπογραφίας. Ἡ τι-
μὴ δὲ κάθε σώματος, διὰ μὲν τοὺς καταβάλλοντας αὐ-
τὴν προπληρωτέαν, θέλει εἶναι ἀνὰ δέκα ἀριθ. 10 Γρ,
διὰ δὲ τοὺς πληρόντας μετὰ ταῦτα, ἐν δίστυλον.

Τὴν 7 Δεκεμ. 1827. ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ πολίτης Χαραλάμπης Π. Παμπούκης.

[*] Ἰδ. προλ. εἰς Ξεν. Ἀπομν. καὶ Πλάτ. Γορ. μθ'.

Προορισμοὶ δι' ἀναγραμματισμοῦ.

(Παρὰ Γεωργίου Σερούτου τοῦ ἐκ Κίας.)

Α'. Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις.

Ἀναγραμματισμός.

Σὲ, ἢν Παλλὰς ἀστὴ κινεῖ.

Β'. Ἑλληνικοῦ Γένους πολιτικὴ μεταρ-
ρύθμισις ἢ δ' ἐναυσία.

Ἀναγραμματισμός.

Τιμὴ ἐνὸς Κερκυραίου Ἑλλήνος Ἰωάννου.

Ὁ μὲν πρῶτος προορισμὸς προκύπτει ἀπλῶς αὐτογραμ-
μάτως τοῦ δὲ δευτέρου μόνῃ ἡ λέξις Ἰωάννου προκύ-
πτει ἀριθμητικῶς ἐκ τῶν περιττευόντων στοιχείων εἰς ἀ-
ριθμοὺς ἐκτιμωμένων καὶ συμποστούμενων 1381, ὅσον
δηλαδὴ καὶ τὸ Ἰωάννου.

